

D 5/96

Skattemyndigheten i X län har till Kommerskollegium (KK) inkommit med en anmälan avseende godkände revisorn A-sons uppdrag i en koncern.

Ärendet har överlämnats till Revisorsnämnden (RN) som den 1 juli 1995 övertog KK:s ansvar för revisorsfrågor. Enligt övergångsbestämmelserna till lagen (1995:528) om revisorer skall ärendet prövas enligt äldre bestämmelser, d.v.s. förordningen (1973:221) om auktorisation och godkännande av revisorer. Den disciplinära påföljd som enligt 23 § nämnda förordning kan komma ifråga är varning eller upphävande av godkännande.

Av skattemyndighetens utredning framgår bl.a. följande. A-son hade uppdrag som vald revisor i ett aktiebolag samt som konsult i dess moderbolag. Under en helg i maj 1990 deltog A-son och hans hustru tillsammans med bl.a. moderbolagets ledning i en konferensresa till Paris. Resan betalades och anordnades av en leverantör till moderbolaget. Varken A-son eller hans hustru lämnade upplysning om resan i självdeklarationen. A-son har eftertaxerats med 14 840 kr avseende värdet av makarnas resa. Enligt skattemyndighetens bedömning var det i det närmaste fråga om en rekreations- och turistresa.

A-son har uppgett bl.a. följande. Moderbolaget hade under ett par års tid gjort stora investeringar. Företagsledaren tyckte att det var positivt om A-son kunde följa med på resan för att, utanför fastställt konferensprogram, diskutera bolagets framtid. Hans deltagande i resan har varit till gagn för bolaget. Bolaget debiterades inte för hans medverkan eftersom kostnaderna för honom och hans hustru var betalda. Hustruns deltagande var rent privat.

RN gör följande bedömning.

RN tar vad A-son anfört beträffande syftet för hans del med resan för gott. A-son har för klients räkning utfört ett uppdrag. I ärendet är obesträtt att han i samband härmed i vart fall erhållit en förmån i form av kostnadsfritt deltagande i resan för hustrun. Denna förmån är vid givna omständigheter att betrakta som ersättning till A-son för av denne utfört rådgivningsarbete. Som kvalificerad revisor måste A-son ha insett detta. Hans underlåtenhet att i deklarationen lämna uppgift om den erhållna förmånens värde får därför anses anmärkningsvärd.

Ärendet inrymmer ytterligare en aspekt. Oavsett om kvalificerad revisor utför revisions- eller rådgivningsuppdrag gäller att han inte får försätta sig i situationer varigenom hans oberoende gentemot klienten kan komma att ifrågasättas. Att, i stället för pengar, som ersättning för utfört arbete ta emot vara, tjänst eller förmån av vad slag det vara må, kan av utomstående uppfattas som tecken på något otillbörligt och skapar en situation som typiskt sett kan ge upphov till tvivel om revisors oberoende ställning. Som rådgivare åt moderbolaget och vald revisor i ett koncernbolag borde A-son haft detta i åtanke och avböjt förmånen av fri resa för hustrun. Även i nu behandlat avseende har A-son brutit mot god revisorssed.

Sammanfattningsvis finner RN att A-son genom att ta emot samt underlåta att deklarerat nu aktuell förmån allvarligt åsidosatt sina plikter som revisor.

Med stöd av 23 § förordningen om auktorisation och godkännande av revisorer meddelar RN A-son varning.

Ärendet har avgjorts av Revisorsnämndens ordförande Lennart Grufberg samt ledamöterna Stig von Bahr, Siv Björs, Ann-Charlotte Eggwertz, Elisabet Fura-Sandström, Jan-Erik Moreau, Eva-Britt Nordhall, Per Thorell och Gunnar Widhagen. Vid den slutliga handläggningen har i övrigt närvarit kanslichefen Christer Lefrell samt byrådirektören Marie-Louise Aittamaa, föredragande.